

ปสร⁺

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai

ทดลองอ่าน

Jamsai
DIRTY DEEDS
ทดลองอ่าน

คนใกล้ตัว

Beautykaow เขียน B.soda ภาพ

Jamsai
ทดลองอ่าน

Jamsai
DIRTY DEEDS
คนใกล้ตัว
Beautykaow ใญ่ยู B.soda ทพ

Jamsai
ทดลองอ่าน

สำนักพิมพ์แจ่มใส ขอร่วมเป็นส่วนหนึ่ง
ของการสร้างวัฒนธรรม 'การอ่าน' ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย

Dirty Deeds คนใกล้ตัว

Beautykaow เขียน

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-06-2199-6

ภาพประกอบ B.soda

จัดพิมพ์โดย

Jamsai

บริษัท แจ่มใส พับลิชชิ่ง จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4800 โทรสาร 0-2840-4801

อีเมล editor@jamsai.com

เว็บไซต์ www.jamsai.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 249 บาท

Printed on Green Read Paper

www.facebook.com/greenreadpaper

คำนำ

ว่ากันว่าความใกล้ชิดเป็นบ่อเกิดแห่งความรัก แต่หากความใกล้ชิดกันในช่วงแรกๆ นั้นไม่ได้เกิดจากความหวั่นไหวของทั้งสองฝ่ายล่ะ มันจะยังก่อเกิดเป็นความรักได้หรือไม่ ใน 'Dirty Deeds คนใกล้ชิด' ผลงานเรื่องแรกของ Beautykaow ที่ออกกับทางแจ่มใส จึงอยากจะขอพาทุกท่านไปสัมผัสสບทຽກครั้งใหม่ในรูปแบบ 18+ ซึ่งว่าด้วยเรื่องราวความรักที่เกิดขึ้นจาก 'คนใกล้ชิด' ยังไงล่ะ

แน่นอนว่าธีมหลักของเรื่องจะเน้นไปที่ความซิดใกล้ของคนสองคน ฝ่ายแรกเป็นเพียงเด็กสาวธรรมดา ส่วนอีกฝ่ายเป็นถึงลูกชายมาเฟีย จากคนที่ไม่เคยรู้จักหรือสนิทสนมกันมาก่อน กลับต้องมีเหตุให้มานอนอยู่ห้องเดียวกันได้ แล้วเหตุการณ์ก่อนหน้านั้น รวมทั้งหลังจากนี้ล่ะ จะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ขอเชิญพบคำตอบของเรื่องราวทั้งหมดกันได้เลย เพียงแค่พลิกหน้ากระดาษถัดไป แล้วจเตรียมตัวกุมหัวใจไว้ให้ดี ๆ ก่อนที่จะถูกซื้อไป!

ด้วยไมตรีจิต
สำนักพิมพ์แจ่มใส

จากใจนักเขียน

สวัสดีมีตรรักนักอ่านทุกท่านค่า~ ชื่อ 'ข้าวสวย' เจ้าของนามปากกา Beautykaow นะคะ เป็นครั้งแรกที่ได้แนะนำตัวในหน้ารู้จักนักเขียนของสำนักพิมพ์แจ่มใส ตื่นเต้นมากๆ เพราะเป็นความฝันสมัยวัยละอ่อน อยากออกหนังสือกับบ้านสี่ล้อหลังนี้สักครั้ง และในที่สุดมันก็เป็นวันของเรา เย้!

นิยายเล่มนี้เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวแนว Deep relationship ไม่ได้เห็นแค่มุมมองระหว่างพระนาง แต่ลึกกว่านั้น ตัวละครอื่นๆ ที่เข้ามามีปฏิสัมพันธ์ทำให้ได้บทเรียนอะไรกลับมา หรือสูญเสียอะไรไประหว่างทางด้วย ยังไงก็ขอฝาก 'คุณหมอก' กับ 'หนูตะเภา' ไว้ในอ้อมอกอ้อมใจด้วยนะคะ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานเรื่องนี้จะทำให้นักอ่านทุกท่านมีความสุข

ติดตามผลงานและความเคลื่อนไหวอื่นๆ ได้ที่...

Fanpage : www.facebook.com/beautykaow

Twitter : @kaowsuays

IG : @beautykaow

ด้วยรักจากปลายปากกา

Beautykaow

สำหรับผู้อ่านที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
โปรดใช้วิจารณญาณในการอ่าน

You got me like 'What you want from me?'
And I tried to buy your pretty heart, but the price too high
เธอทำให้ฉันต้องคิดว่า 'เธอต้องการอะไรจากฉัน'
ฉันพยายามจะซื้อใจเธอ แต่มันแพงเหลือเกิน
(Song : Love on the brain - Rihanna)

บทนำ

หมอก ภาสนัย vs ตะเภา เต็มนภา

น้องชายฉันนอนพะงาบได้ฝ้าเท่าเขา...

ห้องรับรองที่เป็นทั้งที่รับแขก ที่ทานข้าว และที่นั่งเล่น... คับแคบลงทันตาเมื่อชายฉกรรจ์สามคนบุกrukเข้ามาในค้ำคืนหนึ่ง มีดพกปลายแหลมต้องรัศมีไฟกลางห้อง เล่นแสงวาววับจ่อขีดที่คอหอยในระยะสามเซนต์ ตัวฉันสั่นด้วยความกลัว รู้แก่ใจดีว่าหากขยับแม้แต่นิดเดียวรอกได้พุ่งทะลุลำคอฉันมิดด้ามแน่

ในขณะที่โดนจำกัดพื้นที่แค่ส่วนหนึ่งของโซฟาหนังสังเคราะห์เก่าๆ ห่างออกไปราวห้าถึงหกก้าวมีร่างกำยำของชายคนหนึ่งกำลังเหยียบหัวไหล่ตริงอีกร่างที่สะบักสะบอมแนบพื้นปาร์เกต์ด้วยรองเท้านึกเกอริสตีดำราคาแพงโดยที่ฉันทำได้แค่นั่งมอง

มันเป็นอะไรที่น่าเจ็บใจ

"ฟังผมก่อน ะ...ผม... อัก!" แรงเหยียบเพิ่มขึ้นอีกระดับคล้ายเขาไม่อยากฟังคำแก้ตัว เกิดเสียงร้องครวญในตอนท้าย แต่ใบหน้าหล่อเหลาของคนคนนั้นไม่เปลี่ยนสี

ฉันรู้จักเขาอะ

'คุณหมอก' เรียนปี่สี่ที่มหาวิทยาลัยเอสยูเอ็น ในบรรดาผู้ทรงอิทธิพลทั้งหมด เขาจัดอยู่ในโซนท็อป เป็นนักศึกษาที่ร่ำรวยที่สุดตั้งแต่ที่มหาวิทยาลัยก่อตั้งมาเลย ได้ยินที่คนพูดกันบ่อยๆ ว่าคุณพ่อของเขาเป็นมาเพื่อคุณถนมน่าน 'พยัคฆ์ทาวน์' เห็นที่นั่นไม่ใช่แค่ข่าวลือ

"มึงแอบตัดเหล่าที่โน้ตคลับไปขาย!" เสียงร้ายความมืดนั้นเป็นอะไรที่น่าสะพรึง หมายถึงเส้นเสียงเขามีความสากไม่เหมือนพวกแตกเนื้อหนุ่มหมาดๆ หากแต่เป็นเอกลักษณ์เด่น เป็นเสน่ห์ที่ไม่เหมือนใคร

"เท่าไร?"

"..."

"ถามว่ามึงเอาเข้ากระเป๋าตัวเองเท่าไร?" เขาตะคอกซ้ำ

"ละ...สามหมื่นครับ!"

ว่าไงนะ!?

รู้ว่าไม่ใช่เวลามอง 'เพชร' น้องชายแท้ๆ ที่คลานตามกันออกมาด้วยสายตามืดหวัง ตั้งแต่น้องชายฉันเข้าสู่ช่วง ม.ปลาย ก็คบหาแต่พวกอันธพาล... แน่นอน! ฉันเคยเตือนน้องหลายครั้ง แต่นอกจากจะไม่สนใจ เพชรยังชอบว่าฉันก้าวก่ายชีวิตส่วนตัวมากไป ฉันพยายามทำความเข้าใจแล้วนะ เพชรกำลังโตอยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่ออยากลองผจญโลกก็เลยปล่อยให้ตัวเองเป็นอิสระ

เพชรเคยขู่ไว้ล่ะ ถ้าทำให้อึดอัดใจจะย้ายไปอยู่ข้างนอก ซึ่งในสายตาฉันไม่ใช่เรื่องที่ตลกนัก

แต่ใครจะรู้...เพชรถึงขั้นเข้าแก๊งมาเฟียแล้ว แถมยังมีปัญหาเรื่องเงินจนเขายกพวกมากกระทืบถึงบ้าน

ฉันจะช่วยน้องยังไงดี!

"กูไม่สนว่ามึงดราม่าอะไรถึงต้องเซดเงินกูมา ที่กูหวร้อนคือมึงผิดแล้วยังเสือกหนี เบรียวตีนจนกูต้องตามมากกระทืบถึงที่!"

"ผมขอโทษ..."

"หยุดรดน้ำต้นไม้ที่มันตายห่า!" โทนเสียงเกรี้ยวกราดกังวานทั่วบ้าน "กูเกลียดพวกเลี้ยงไม่เชื่อง เห็นมึงเป็นเด็กหน้าตาชื่อๆ กูเลยยอมให้ทำงาน

ด้วย แต่..."

"ผมขอโอกาสสักครั้งนะเฮียหมอก! ผมผิดไปแล้ว! ผมผิดไปแล้ว!"

ไม่ขอร้องเปล่า แต่เพชรยังใช้สองมือจับกุมข้อเท้าที่วางเหนือขา ออกแรงเขย่าเรียกร้องความเห็นใจ แต่อีกฝ่ายก็เหลือเกิน คำลือเกี่ยวกับเขาเหมือนจะจริงทั้งหมด รวมถึงความโหดร้ายในรูปแบบการทำงานของพวกมาเฟียพีบ!

เขาสลดปลายเท้าอย่างแรง ส่งผลให้สองมือของเพชรหลุดจากข้อเท้า คล้ายใบไม้ถูกลมพัดจนหลุดจากกิ่งก้าน

"โอกาสเดียวของมึงคือเอาเงินทุกบาททุกสตางค์ของกูคืนมา แล้วต่อจากนี้มึงไม่ใช่คนของกู...อีกต่อไป!"

"ฮะ...เฮีย!" เพชรดูสะเทือนใจมาก

เมื่อไม่มีผ้าทำย่นไว้ เพชรก็รีบคุกเข่าต่อหน้าคนร่างสูง สองมือเอื้อมไปด้านหลังคล้ายจะจับที่ส่วนใดส่วนหนึ่งของขายาวๆ แต่ก็เอื้อมไปไม่ถึง

คุณหมอกก้าวถอยเสียก่อน

"ผมขออ้อล่ะ อย่าไล่ผมเลยนะครับ ผมนับถือเฮีย ผมรักเฮีย ผมขออยู่แก๊งเฮียต่อเถอะครับ"

"เอาเงินกูคืนมา" เขาพูดเสียงเรียบ

"เฮีย..."

หมับ!

คล้ายความอดทนในการเจรจาหมดลง ร่างสูงราวหนึ่งร้อยแปดสิบเซ็นต์ ไน้มตัวลงไปกระซกคอเสื้อเพชรอย่างแรง แรงจุดรั้งทำให้ใบหน้าคนทั้งสองแทบอยู่ในระดับเดียวกัน

"มึงอย่าบอกนะ ไล่ที่พวกมันไปวนมาเพราะไม่มีเงินมาคืนกู?"

"..." เพชรเงิบ

อะไรก็ตามที่ทำให้คนไม่กล้าสบตากัน นั้นหมายถึงกลัวที่จะเผชิญหน้าความจริง

"ไอ้เหี้ยเฮีย!"

เขาคนนั้นอ่านออกถึงได้สบถถัน แถมยังบันดาลโทสะเหี้ยงเพชร

ไปทางหนึ่งจนฉันหลับตาปี ร่างที่กระแทกพื้นส่งผลให้เกิดเสียงดัง 'ตบ' ฉัน
ไม่กล้ามอง แต่ก็ไม่กล้าละเลยสถานการณ์ เพชรนอนกองที่พื้นแบบหมดสภาพ
ในตอนที่ยังลืมตาขึ้นมาแล้ว

และเขากำลังจะยกเท้าเตะที่ร่างเพชรอีกด้วย!

"หยุด! หยุดก่อน!" ฉันทนดูต่อไปไม่ไหวแล้ว!

เพชรเลยรีบเจ็ดมาแค่สองเดือนเองนะ ยังเป็นแค่เด็ก ม.ห้า น่องรับพลัง
มหาศาลจากคนตัวใหญ่ไม่ไหวแน่

ก็!

ปลายเท้าที่กำลังจะปะทะบนร่างน้องชายฉันชะงักงัน หากนั่นไม่ได้เกิด
จากความตั้งใจ พี่คุณหมอกคล้ายตกใจเสียงร้องของฉันมากกว่า

และนั่นจึงทำให้มีครั้งต่อมา...

"เราขอร้อง! พี่เราก่อนนะคะคุณหมอก!"

อีกครั้ง... เท้าเขาชะงักค้างกลางอากาศ

ยะ... หยุดแล้วสินะ

ไม่รู้สิ... เขาอายุมากกว่าฉันสองปี เรียกพี่ก็ได้แต่ฉันไม่กล้า มันดู
สนิทสนมและเขาคงไม่ชอบ คำว่า 'คุณ' จึงเป็นสรรพนามที่ฉันคิดว่าโอเค

ในที่สุดเท้าทั้งสองข้างก็ถูกวางชิดกัน คล้ายคุณหมอกเพิ่งรับรู้ถึงการมี
ตัวตนของฉัน หรือไม่บางทีเขาอาจจะลืมไปแล้ว ทั้งที่ตอนบุกรุกเข้ามา เขาตั้ง
ให้ผู้ชายอีกคนจับฉันเพราะเห็นว่าเป็นตัวเกะกะ มีดที่จ่อขีดคอหยอนี้ก็เช่นกัน

ฉันไม่รู้ตัวว่าประกบสองมือกลางหว่างอกตั้งแต่ตอนไหน ร่างกายมัน
ไปก่อนที่สมองจะสั่งการ คุณหมอกหันเลี้ยวหน้ามา ดวงตาคุณคมกดต่ำมองที่
มือฉัน

"..." เขาเงิบ

มือหนึ่งยกสายไปมาคล้ายไล่แมลงกวนใจ แต่... 'ไม่' ไม่ใช่ มันคือ
สัญญาณมือส่งชิกให้คนที่ถือมีด

เขาสั่งปลดอาวุธ

ทันทีที่เบื้องหน้าไร่ของมีคม สิ่งแรกที่ฉันทำคือสับขาวิ่งเข้าไปທုດนံ່งอยู่
ข้างคนที่นอนหายใจรวยริน ฉันรวบร่างเพชรเข้ามาในอ้อมกอด พบว่าร่างน้อง

กำลังสิ้น แกรมยังมีบาดแผลจากการถูกซ้อมเพราะขัดขึ้นในที่แรกกระจัดกระจาย
ไปทั่วลำตัว

"พะ...พี..."

ฟังเสียงเพชรสิ! โอ๊ยยย น้ำตาฉันจะไหล

"มะ...ไม่ต้องกลัวนะ พี่จะปกป้องเพชรเอง" ฉันต้องเข้มแข็ง ต้อง
ไม่ร้องไห้ ต้องเป็นตัวอย่างให้น้องเห็น

"ใคร" ปลายนิ้วที่ลูบไล่คราบเหงื่อบนกรอบหน้าเพชรชะงักโดยพลัน

คำถามสั้นๆ คงอยากรู้ว่าฉันเป็นใคร

แน่ล่ะ คุณหมอกไม่รู้จักฉันนี่นา

"เราเป็นพี่สาวเพชรค่ะ" ฉันเงยหน้าขึ้น

พบว่ามองจากมุมนี้คุณหมอกยิ่งดูสูงและองอาจกว่าเดิมหลายสิบเท่า
แสงไฟตรงเหนือหัวทำให้ผมสีเงินของเขาสว่างไสวขึ้นอีกหลายเฉด เงาที่สาด
ทับร่างฉันกับน้องให้ความรู้สึกเหมือนกำลังโดนเขาครอบงำกลืนกิน เสื้อผ้า
สีดำที่เขาสวมใส่ฉันลงความเห็นว่ามันตัดกับสีผิวเขาอย่างเห็นได้ชัด

ครั้งแรก... ที่ฉันเห็นคุณหมอกในระยะใกล้ขีด

ครั้งแรก... ที่อยู่ห่างจากปลายเท้าเขาแค่เศษมิล

"เรา... เราจะรับผิดชอบแทนน้องเองค่ะ" เมื่อฉันพูดเกริ่น คุณหมอกก็
หลุบมอง ไม่มีคำพูดใดๆ แต่มั่นชัดเจนนผ่านการกระทำในตอนที่เขาเคลือบมอง
อย่างอื่น

"มีปัญญา?"

นั่นทำให้ฉันเผลอปากแน่น หายใจไม่สะดวกเอาเสียเลย

"เรา... เอ่อ ขอเวลาหน่อยได้มั๊ยคะ เราเพิ่งจ่ายค่าเทอ..."

"เดี๋ยวนี้!"

"คะ?" เขาว่าไงนะ...

"สามหมื่นที่มันเอาไป ฉันต้องได้คืนเดี๋ยวนี้!"

"...!" ความต้องการของเขามันชัดเจนนจนล้าคอฉันแห้งผาก

มันแยกก็ตรงเงินที่พ่อโอนให้เมื่อต้นเดือนเหลือไม่ถึงหมื่น เดือนนี้รายจ่าย
ค่อนข้างเยอะ ฉันเพิ่งจ่ายค่าเทอมกับค่าเช่าบ้าน แกรมเมื่อกลางเดือนที่ผ่านมา

เพชรก็มีเรื่องกับวัยรุ่นในซอยจนอีกฝ่ายเรียกร้องค่าทำขวัญไปหลายพัน
เงินในบัญชีมีไม่พอ นี่คือดอกจันสีแดงตัวใหญ่มาก
"คุณหมอกให้เวลาเราสักกระยะหนึ่งได้มั๊ยคะ ต้นเดือนพอเราถึงจะ
โอนเงินมาให้" หัวใจจันเต้นแรงจนปวดหน้าอก นึกออกใช้มั๊ย จันต้องรวบรวม
ความกล้าแค่ไหนในการต่อรองกับเขา

แต่ก็นะ...

"จันมาเพื่อได้เงินกลับไป ไม่มีการเสียเที่ยว นี่คือวิธีการของฉัน!"

...ว่าแล้วเหี้ยว

พวกมาเพี้ยเหี้ยว ไม่ง่ายเหมือนต่อราคากับแม่ค้าในตลาดเลย

"แต่คนระดับคุณหมอกไม่ได้เดือดร้อนกับเงินแค่สามหมื่น" จันยังไม่ยอมแพ้ "เราสัญญาคะ ต้นเดือนหน้าเราจะเอาเงินไปคืนคุณหมอกครบทุกบาททุกสตางค์"

"ไม่เกี้ยว" คนร่างสูงโคลงศีรษะ

"..."

"จะสามหมื่นหรือหนึ่งบาท ถ้ามันเป็นของฉัน ฉันต้องได้มัน" คุณหมอกว่า "เด็กอย่างเธอไม่มีวันเข้าใจ"

"คุณหมอกกำลังพูดเรื่องศักดิ์ศรี"

ดูบั้นเหมือนจันเห็นมุมปากเขาเหยียดยิ้ม

"หัวไว" เขาชมจันแหละ

นั่นไม่ได้ทำให้จันรู้สึกปลื้มใจ ในทางตรงข้าม มันหมายความว่าเงินสามหมื่นนั้นเขาต้องได้มันและได้เดี๋ยวนี้ ซึ่งจันไม่มี...

"ถ้าอย่างนั้น คุณหมอกเตะเราแทนเถอะคะ" จันกล้ำกลืนพูดออกไปแล้ว

"..." ดวงตาเหลือบมองเท้าของเขา เท้าใหญ่จัง...

"เราขออย่างเดียว อย่าทำน้องเรา"

พี๊ป!

"อะไรทำให้เธอคิดว่าตัวเองมีสิทธิ์ขอนั่นขอนี้"

ใบหน้าคุณหมอกเหมือนจะอยู่ใกล้... ไซ้แล้ว ท่วงท่าที่ก้มคุยกับคนที่อยู่ติดพื้นคงทำให้เขาเมื่อยหน้าดู ร่างสูงทรวดตัวนึ่งของๆ ในท่วงท่าทะมัดทะแมง

แรงลมไหววูบทำให้ฉันได้กลิ่นน้ำหอมจางๆ เป็นกลิ่นฟีลเฟรชแบบผู้ชาย

แต่ก็นั่นแหละ ฉันไม่กล้ามองสิ่งอื่นนอกจากปลายเท้าเขา แต่ช่วงเวลาหนึ่ง แอบรู้สึกว่าคุณหมอกเียงคอแถม็อยเล็กน้อย

"เธอไม่มีสิทธิ์ต่อรองด้วยซ้ำยัยตัวเล็ก และในขั้นตอนการเจรจา ฉันเกลียดพวกที่ชอบต่อรอง เพราะมันทำให้ฉันรู้สึกว่าพวกมันถือไฟเหนือกว่า ทั้งที่ความจริงไม่มีท่าอะไร และ..."

"..."

"ฉันไม่เตะผู้หญิง นี่คือกฎเหล็ก"

อ่า...

คำบอกล่านั้นทำให้ฉันหายใจโล่ง จนกระทั่งประโยคถัดมา...

"ที่นี้ลองช่วยฉันแก้สมการหน่อย ทำยังไงให้ฉันได้เงินคืนเดี๋ยวนี้ โดยที่ไอ้เวรนี้ไม่ต้องโดนกระต๊อบจนม้ามแตก"

หัวใจฉันกระตุกวูบในตอนที่เขาเอื้อมมือเข้ามาในรัศมี ข้อนี้อันหลังเคาะหน้าผากคนที่หมุนบนตักฉันสองสามครั้ง คล้ายตอกย้ำว่า 'ไอ้เวร' ที่เขาพูดหมายถึงใคร

แล้วไป...

ฉันระแวงนะ กลัวเขาจะทำร้ายน้องอีก

"หืม?" อู๋ๆ คุณหมอกก็เร่งเอาคำตอบ

"ระ...เรา..." ฉันอีกอັก กลอกตาไปมาพยายามคิดหาทางแก้ให้เร็วที่สุด แต่...

"..."

"เราคิดไม่ออก แล้วแต่คุณหมอกเถอะละ"

เขาเร่งรัดและกดดันกันเกินไป ช่วงระยะเวลาสั้นๆ กับเงินสามหมื่นไม่ใช่ใครก็ทำได้ สมองฉันชาวโพลนคิดอะไรไม่ออก ไม่ใช่ว่าฉันไม่เจรจาณะ แต่ถ้าคุณหมอกไม่ทำตัวเหมือนกระจกสะท้อนทุกข้อเสนอกลับมา ฉันเชื่อว่าเรื่องคงจบไปแล้ว หรือต่อให้ฉันมีข้อเสนอมันก็เท่านั้น ในเมื่อเขาไม่รับฟัง

สู้ให้เขาพูดมาเลยดีกว่าว่าจะเอาไง

"ได้! ทุกอย่างขึ้นตรงที่ฉัน เมื่อพูดเล่นกับเด็กแล้วเหมือนกัน"

"..." เดี่ยวเด็ก เดี่ยวยัยตัวเล็ก คุณหมอกขยันตั้งชื่อให้ฉันเยอะจัง
แล้วทีนะ โทนเสียงเมื่อกี้เหมือนเขามีความคิดดีๆ อยู่ก่อนแล้ว นี่สินะ
ถึงได้ปฏิเสธข้อเสนอฉันทุกอย่าง
"งายหน้า"

เพราะเอาแต่ก้มมองรองเท้าส้นนี้เกอร์รี่ดำมาตลอด คุณหมอกจึง
ออกคำสั่งที่ค่อนข้างแปลก และไม่รอให้ฉันอ้อยอิ่งเสียเวลา ปลายนิ้วเรียกก็
ยื่นมาแตะที่ใต้คางฉันแล้วจับเชิดขึ้นในทันใด

วูบ~

ความร้อนลามทั่วกรอบหน้าอย่างรวดเร็วทั้งที่สัมผัสจากคุณหมอกเต็ม
ไปด้วยความเย็นชืด ฟิลนี่เหมือนเลือดทั้งหมดแล่นมากองรวมกันที่ใบหน้า
ฉันได้มองคุณหมอกเต็มตาก็คือตอนนี้...

หากคุณหมอกเป็นประติมากรรมปูนปั้น ก็คงเป็นผลงานมาสเตอร์พีซที่
ช่างแกะสลักอย่างประณีตที่สุด เครื่องหน้าเขาคมจนแทบจะแยงกันโดดเด่น
คิ้วเข้มพาดเฉียงเหนือดวงตาลุ่มลึกสีดำสนิทขมวดเข้าหากันเล็กน้อย จมูกโต่ง
เป็นสันสวยซึ่งรับกับริมฝีปากรูปกระฉับสี่เนื้อเข้ม ทรงแฉแล้วเขาคงสูบบุหรี่จัด
แน่ๆ

ฉันได้กลิ่นชื่นๆ ผ่านลมหายใจของเขาเนะ

อืม... คุณหมอกเงาจะหูด้วยนะ ใส่ห่วงสี่เงินไว้ทั้งสองข้างเลย แต่มี
ข้างซ้ายที่เขาใส่สองห่วงไว้ในรูเดียวกัน

"อายุเท่าไร"

"อ๊ะ! เอ่อ... ยี่สิบ" ฉันลนเพราะสติยังไม่เข้าที่

แบบว่าอยู่ดีๆ ก็โดนยิงคำถาม เกี่ยวกับฉันด้วยสิ

"อะไรยี่สิบ" เขาเพ่งถาม "จะยี่สิบ หรือเพ็งยี่สิบ"

"ยี่สิบแล้วค่ะ" ฉันยืนยัน ก็อยู่ปีสองแล้วนี่เนอะ

"ไม่คุณ" เขาพิมพ์บางอย่างที่ฉันฟังไม่ถนัดสักเท่าไร "ก็นั่นแหละ
จะคู่หรือไม่ คนดีก็ไม่ใช่ฉัน... ใจเจ๋ง!"

ประโยคสุดท้ายคุณหมอกเรียกหนึ่งในสองที่มาด้วยกัน เป็นช่วงเดียวกับ
ที่ลักษณะการแตะเปลี่ยนเป็นการจับต้อง คุณหมอกหงายมือ นิ้วชี้ถึงนิ้วก้อย

บีบที่แก้มข้างหนึ่ง ส่วนนิ้วหัวแม่มือก็บีบที่แก้มอีกข้าง จากนั้นจึงออกแรงบิดไปด้านข้าง ส่งผลให้หน้าฉันหันตามแรงเคลื่อนกระทั่งเจอคนที่ใช้มีดพกจ่อคอหอยฉันเข้าพอดี

มันแทบไปหมด แก้มตรงที่โดนคุณหมอกบีบจับ เขาลืมตัวหรือจงใจออกแรงก็ไม่รู้

"มึงว่าสวย? ไม่สวย?"

คุณหมอกถามความเห็นกับคุณ... เอ่อ 'คุณเจ๋ง' หมายถึงคนที่กำลังตัวดี มีดพกเล่นอย่างเพลินมือ เพิ่งได้สังเกตเขาชัดๆ ก็ตอนนี้ รูปร่างเขาไม่ต่างจากคุณหมอกสักเท่าไร รอยสักที่ซอกคอด้านซ้ายนั้นดูดีทีเดียว

คุณหมอกให้เขาประเมินฉัน แต่เพื่ออะไร ฉันยังไม่รู้...

"ถามกู?"

"ไม่ตี กูหมายถึงในสายตาไอ้โจรปล้นสวาทที่แชร์เฮ้าส์ มึงว่ามันชอบทรงนี้มั๊ย" คุณหมอกเอ่ยถึงใครบางคนที่ไม่ได้อยู่ที่นี่

โจรปล้นสวาท

นั่นเป็นชื่อที่น่ากลัว ฉันผีนกสึนน้ำลายจนมันบาดคอ

"คุณหมอก..." ฉันอยากถามว่าเขาคิดจะทำอะไร แต่ไม่มีจังหวะให้แทรก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณเจ๋งตอบโต้กลับมา

"อย่างไ้ฉันขอให้เป็นผู้หญิง มันชอบหมดแหละ"

"เออ มีเหตุผล" คุณหมอกตอบกลับเสียงหัวเราะ

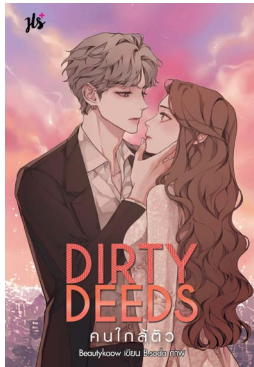
ไม่กี่วินาทีต่อจากนั้น เขาก็หยิบไอโฟนออกมาถ่ายรูปฉัน แสงแฟลชอัตโนมัติยิงเข้าตาสวมถึงสี่ครั้ง ทำให้ภาพตรงหน้าเป็นสีดำวิ้งๆ รู้ตัวอีกทีคุณหมอกก็ปล่อยมือออกจากแก้มฉัน เขาส่งรูปผ่านไลน์ ก่อนจะกดต่อสายหาใครบางคน

คุณหมอกเป็นคนทำอะไรเร็วกว่าคนปกติ อาจจะสปีดคุณสองถึงสามเลขก็ได้

"ชอบ? ไม่ชอบ?" การตั้งคำถามทันทีที่ยกโทรศัพท์แนบหูทำให้รู้ว่าอีกฝ่ายรับโทรศัพท์เร็วมาก "อย่าเสือกถาม ชี้เกียจตอบ ที่ส่งให้ดูชอบมั๊ย ถ้าชอบโอนเงินสามหมื่นเข้าบัญชีในตลิ่งชัน เงินมา ผู้หญิงไป"

แล้วคุณหมอกก็วางสาย
ฉันช็อกกับสิ่งที่ได้ยิน รู้แล้วว่าวิธีของคุณหมอกคืออะไร
"คุณหมอกชายเราหรอ!?"

(ติดตามอ่านต่อไปฉบับเต็ม)

ติดตามความสนุกเพิ่มเติมได้ที่

<http://store.jamsai.com/9786160621996.html>